

señor, espera por favor! Det är en smått absurd tillställning, som kan förefalla komisk, men är ganska jobbig att leva med i längden.

Denna strömlösa lördag morgon steg jag för en gångs skull upp före sex, och när jag satte säcken på trottoaren stod mina grannar i dörrarna, spanande efter lastbilen. Man kan nämligen inte lämna soporna på gatan kvällen innan, för lösa hundar sliter sönder säcken, sedan återstår bara att sopa upp skräpet framför huset, det är därför denna morgonritual ingår i livet här. Jag gick och lade mig igen i trygghet om att teamet inte ännu hade åkt förbi, nöjd över den kommunala servicen. Tre timmar senare, ett bultande på dörren: grannen gästas att vi måste ta hand om soporna, för hundarna sliter säcken i bitar. De tog aldrig våra sopor, varför vet jag inte, så det var bara att ta in den igen på gården.

Miljövänliga lösningar

Folk här praktiserar två lösningar på sophämtningsproblemet, för det första att kasta skräpet på någon ödetomt eller uppsöka en av de många illegala soptipparna. Det andra alternativet är att själv bränna skräpet. Båda är för miljövänliga för att passa mig. Det finns dock en tredje lösning, som jag ska

”Det är som en show att se renhållningsatleterna som springer zig-zag i lastbilsgaserna utan att kollidera med varandra.”

försöka med på måndag, som är att jag lastar säcken bak på bilen och att jag sedan åker runt i stan på jakt efter sogubbarna. Många gånger önskar jag att man hade varit utan dessa vardagsförtret, men kanske kan de

hamna i en lite mer positiv dager när jag är tillbaka i det välorganiserade Sverige.

Text och foto: Mats Carlsson

VFSN-koordinator i Esteli

Leonardo Boff:

– USA vill ”frälsa” världen med sin fundamentalism

Tre slags fundamentalism dominerar i dag: ”den enda vägen” (den rådande globaliseringsingen), muslimernas självmord à la Usama bin Laden samt statterrorismen representerad av George W Bush och Ariel Sharon.

Som bekant är fundamentalism ingen doktrin, utan endast ett utestängande sätt att betrakta doktrinen. Fundamentalisten är absolut övertygad om att hans doktrin är den enda rätta, alla andra har fel. Därför har de inget berättigande utan kan och bör bekämpas.

”Den enda vägens” fundamentalism anser att den kapitalistiska produktionsmetoden med sin globaliserade marknad och nyliberalismens politiska ideologi med sin väljardemokrati vara det enda rimliga sättet att organisera världen. Det som Bush på egen hand vill påtvinga ett söndertrasat Irak avslöjar denna fundamentalism.

Den muslimska självmordsfundamentalismen utgår ifrån övertygelsen att Västerlandet, den historiska fienden allt sedan korstågen, är den Stora satan som utövar ateism, materialism, imperialism och sexism. Därför måste det bekämpas på alla fronter och

förorsakas största möjliga antal dödsoffer med den Högstes välsignelse. Självmordsbombaren utgjuter med glädje sitt blod.

Sharons statterroristiska fundamentalism är övertygad om att judarna har rätt att kräva ett Israel stort som på kung Davids tid, utan hänsyn till palestiniernas rättigheter. Därför fortsätter Sharon med bosättningarna och i den mån dessa bromsas så kommer han att bojkotta alla fredsplaner.

Den statterroristiska fundamentalismen à la Bush har starka religiösa rötter i hans personliga utveckling. Under 20 år fram till 1984 var han alkoholberoende – ända tills hans vän, Don Evans, nu handelsminister – inbjöd honom till evangeliskt bibelstudium. Två år senare var han inte mera berusad av alkohol utan av den frälsningsideologi, med vilken dessa fundamentalister var på stark frammarsch inom det republikanska partiet. Enligt dem är det USA:s uppenbara öde att förbättra världen med sin kulturs värderingar: med frihet, demokrati och fri marknad. Under faderns återvalskampanj uppträdde Bush såsom ”en man med Jesus i sitt

hjärta”. Under sin egen kampanj samlade han de lokala prästerna och förkunnade att ”jag blev kallad (av Gud)”, varpå följde handpåläggning och välsignelse.

Denna förhistoria är viktig för att förstå det fundamentalistiska raseri som bemäktigade sig Bush efter den 11 september 2001. Han valde att bekämpa det onda med ont och hotade med ett förebyggande krig mot alla länder i Ondskans axel. Han klargjorde: ”Den som inte är med oss är emot oss”, med andra ord terrorist. Före sitt ultimatum till Saddam Hussein bad han sina rådgivare ”lämna mig ensam i tio minuter”. Lik en Moses rådgjorde han med Gud. I en intervju med *The New York Times* (26 april 2003) förklarade han: ”Jag har en mission att fylla, och knäfaller och ber Herren om hjälp att genomföra den med vishet.”

Stackars Gud! Hur ska vi rädda mänskligheten undan dessa hänfödda svärmare?

Leonardo Boff är en brasiliansk befrielse-teolog med krönika i *El Nuevo Diario*.

Översättning: Wille Olsson

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 Sweden License. To view a copy of this license, visit creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/

